

THE UNIVERSAL HOUSE OF JUSTICE
DEPARTMENT OF THE SECRETARIAT

۲ شهر العظمة ۱۷۵

۱۸ مه ۲۰۱۸

ارسال از طریق الکترونیکی

دوست عزیز روحانی،

لطفاً مطالب زیر را به آقای ابلاغ فرمایید.

مکتوب آن یار گرامی حاوی سؤالاتی درباره برخی مطالب مربوط به مصونیت بیت العدل اعظم که در بین بعضی از دوستان مورد بحث قرار گرفته است در تاریخ ۲۷ اوت ۲۰۱۶ به بیت العدل اعظم واصل شد. معهد اعلی مقرر فرمودند به قرار ذیل مرقوم گردد. تأخیر در ارسال جواب، ناشی از تراکم کار در مرکز جهانی، موجب تأسف است.

همانطور که مطمئناً مطلعید در آثار مبارکه بهائی بیانات بسیاری موجود است که در عبارات و الفاظی جامع و قاطع اعطای هدایات الهی و حفظ و صیانت ربّانی به ولی امر الله و بیت العدل اعظم را تضمین می نماید و عصمت موهوبی را توصیف می کند، از جمله این بیانات مبارک حضرت عبدالبهاء است که می فرمایند:

فرع مقدّس و ولی امر الله و بیت عدل عمومی که به انتخاب عموم تأسیس و تشکیل شود در تحت حفظ و صیانت جمال ابهی و حراست و عصمت فائض از حضرت اعلی روحی لهما الفداست آنچه قرار دهند من عند الله است من خالفه و خالفهم فقد خالف الله و من عصاهم فقد عصی الله و من عارضه فقد عارض الله و من نازعهم فقد نازع الله....

مرجع کل کتاب اقدس و هر مسئله غیر منصوصه راجع به بیت عدل عمومی. به بیت عدل آنچه بالاتفاق و یا به اکثریت آرا تحقق یابد همان حق و مراد الله است.

آنچه منصوص کتاب نه و بیت العدل به اتفاق آراء یا اکثریت در آن قراری دهد آن قرار و حکم محفوظ از خطاست. حال اعضای بیت عدل را فرداً فرداً عصمت ذاتی نه ولكن هیئت بیت عدل در تحت حمایت و عصمت حق است. این را عصمت موهوب نامند.

همچو ملاحظه نشود که بیت العدل به فکر و رأی خویش قراری دهند. استغفرالله بیت العدل اعظم به الهام و تأیید روح القدس قرار و احکام جاری نماید زیرا در تحت وقایت و حمایت و صیانت جمال قدم است و آنچه قرار دهد اتباعش فرض و مسلم و واجب و متحتم بر کل است ابدأ مفری از برای نفسی نه. قل یا قوم ان بیت العدل الأعظم تحت جناح ربکم الرحمن الرحیم ای صونه و حمایته و حفظه و کلاءته لأنه امر المؤمنین الموقنین باطاعة تلك العصبة الطیبة الطاهرة و الثلة المقدسة القاهرة فسلطنتها ملکوتیة رحمانیة و احکامها الهامیة روحانیة.

همچنین حضرت ولی امرالله در توفیعی به زبان انگلیسی می فرمایند:

باید مد نظر داشت که همانطور که از بیانات مبارکه حضرت بهاءالله صریحاً مستفاد می شود، اعضای بیت العدل اعظم در تمشیت امور اداری امرالله و تشریح قوانین لازمه مکمله احکام کتاب اقدس نه مسئول موکلین خویشند و نه تابع عواطف و آرای عمومی و نه حتی عقاید جمهور مؤمنین و یا منتخبین خود. اعضای بیت العدل اعظم باید با توجه و تبتل از حکم و ندای وجدان خویش تبعیت نمایند و خود را موظف دانند که با اوضاع و احوال جامعه آشنایی کامل کنند و قضایای محوله را بدون شائبه غرض غور و بررسی نمایند ولیکن اخذ تصمیم بدون قید و شرط را حق مسلم خود دانند. بیان مبارک 'انه یلهمهم ما یشاء' وعده قاطع حضرت بهاءالله است. پس آنانند که مشمول وصول هدایت الهیه ای هستند که سبب حیات و کافل صیانت حتمی شریعت الله است، نه نفوسی که به طور مستقیم یا غیر مستقیم آنان را انتخاب می نمایند.

علاوه بر این و بیانات مشابه، دیگر آثار بهائی حیطة مسئولیت های تفویض شده به ولی امرالله و بیت العدل اعظم را توصیف می نماید. اولاً هر یک حیطة مسئولیت متمایزی دارند. همانگونه که حضرت شوقی افندی در "دور بهائی" تشریح می فرمایند این "... کاملاً واضح و روشن است که ولی امرمبین آیات الهی و بیت العدل اعظم واضع احکام غیر منصوصه است." بنا بر این، بیت العدل اعظم به تبیین آیات

الهی نمی‌پردازند و حضرت ولی امر الله نیز وضع قوانین نفرمودند، اگرچه در مواردی در مقام مرجع امر تصمیماتی برای هدایت اقدامات احباً تا قبل از تشکیل بیت العدل اعظم اتخاذ فرمودند.

هرچند تبیین وظیفه مختص ولی امر الله و تشریح وظیفه خاص بیت العدل اعظم می‌باشد ولی برطبق نصوص مبارکه طیف کامل اختیارات و وظایف این دو مؤسسه به هیچ وجه محدود به این وظایف نیست. به عنوان مثال، حضرت شوقی افندی در بیانی به زبان انگلیسی می‌فرمایند "هدف مشترک و بنیادین این دو مؤسسه آنست که استمرار اختیارات موهوبی را که از مصدر امر مبارک سرچشمه می‌گیرد حفظ نمایند، وحدت پیروان آیین نازنین را محفوظ دارند و اصالت و انعطاف‌پذیری تعالیمش را صیانت کنند. و این دو مؤسسه لا ینفصم مُتَّفَقاً عمل می‌نمایند، امور امر الله را اداره می‌کنند، فعالیت‌ها و مصالح امری را ترویج می‌دهند، قوانین بهائی را تنفیذ می‌کنند و تشکیلات تابعه را حمایت می‌نمایند." همچنین، حضرت عبدالبهاء در الواح مبارکه وصایا راجع به بیت العدل اعظم می‌فرمایند "جمیع مسائل مشکله در این مجلس حل گردد." و توضیح می‌فرمایند که آن هیئت مختار است که "در آنچه اختلاف واقع یا مسائل مبهمه و یا مسائل غیر منصوصه مذاکره نمایند."

در پاسخ به سؤالاتی در باره حوزه مصونیت ولی امر الله، در نامه‌ای که به زبان انگلیسی از جانب حضرت شوقی افندی مرقوم گردیده مطلبی مندرج است که "معصومیت موهوبی ولی امر الله محدود به مطالبی است که مطلقاً مربوط به امر الهی و تبیین آثار است؛ در مواضع دیگر از قبیل اقتصاد و علوم و غیره عصمت موهوبی ندارند." در مکتوب دیگری به انگلیسی می‌فرمایند "عصمت موهوبی ولی امر شامل تبیین کلمات منزله الهی و اجرای آنست. همچنین اطاعت کامل هر دستورالعملی را که او برای صیانت و سلامت امر الله صادر فرماید از الزامات است چه که او در حفظ و صیانت امر الله مصون از خطاست. برطبق نص صریح الواح وصایا، ولی امر مؤید به هدایات هم حضرت بهاء الله و هم حضرت ربّ اعلی می‌باشد." بدین ترتیب، اگرچه محدودیت‌هایی در عصمت موهوبی حضرت ولی امر الله وجود داشت ولی این عصمت منحصر به تبیین آثار مبارکه نبود بلکه مسئولیت‌های دیگر آن حضرت در مقام ولی امر و مرجع امر را نیز شامل می‌شد. در نامه‌ای دیگر صادره از جانب ایشان به زبان انگلیسی می‌فرمایند "افراد احباً این حق را ندارند که حوزه اختیارات ولی امر الله را محدود نمایند یا داوری نمایند که در چه موقعیتی باید از او اطاعت کنند و یا چه وقت آزادند که قضاوت او را رد نمایند. چنین طرز فکر و رفتاری واضحاً به آشفتگی و تفرقه خواهد انجامید." این بیانات در مورد حوزه عصمت موهوبی و اختیارات ولی امر الله می‌تواند به درک احبای عزیز از حوزه عصمت موهوبی و اختیارات بیت العدل اعظم نیز کمک نماید.

سؤال دیگر شما این است که "آیا بدون اطلاع دقیق و کافی نسبت به آثار هیاکل مقدسه و فهم دقیق نسبت به آنچه از قلم ایشان نازل و یا صادر گردیده است می توان قوانینی وضع نمود که در چارچوب آثار حضرت بهاءالله و آنچه آن حضرت برای این عالم خواسته اند باشد؟" در آثار حضرت بهاءالله و حضرت عبدالبهاء، اشاره ای به ماهیت یا وسعت اطلاعاتی که بیت العدل اعظم باید در هنگام تصمیم گیری به آن دسترسی داشته باشند، نشده است. بیت العدل اعظم خود تعیین می نمایند که چه اطلاعاتی برای اتخاذ تصمیمات لازم است. قبل از وضع هر قانونی و یا اتخاذ تصمیم در هر موضوع مهمی، آن هیئت با کمال دقت و جامعیت نصوص مبارکه و توقیعات حضرت شوقی افندی را در آن خصوص مورد مطالعه قرار می دهند و نظریات متخصصین را هم ممکن است جویا شوند. عصمت موهوبی بیت العدل اعظم منوط به توانایی برای تبیین و یا دسترسی به اطلاعات جامع و درک کامل از آن نیست بلکه برطبق آثار مبارکه تضمینی است بدون قید و شرط برای نزول هدایای الهی و مصونیت از خطا.

مذاکره در باره مفهوم عصمت موهوبی بر اساس هدایای مربوطه که در آثار بهائی و دستخط های بیت العدل اعظم به وفور موجود است می تواند به ثبوت و رسوخ ایمان کمک نماید. ولی احبای الهی نمی توانند نسبت به مقتضیات عهد و میثاق الهی، مطلبی اینچنین بنیادین و اساسی برای صیانت امرالله و یکپارچگی تعالیم مبارکه، بی تفاوت و یا مردد باشند. افرادی که با امر مبارک مخالفت می ورزند و متأسفانه در برخی موارد کسانی که بدنبال پیشبرد نظریات شخصی خود می باشند ممکن است چنین مباحثی را فرصتی مناسب برای تضعیف اطمینان احباً به هدایای بیت العدل اعظم دیده از آن سوء استفاده کنند. آیا علم نبودن هیکل مبارک در دوره ولایت این اجازه را به احباً می داد که اقدام آن حضرت برای صیانت امرالله مثلاً اعلان نقض عهد یک فرد را زیر سؤال ببرند؟ آیا تمهیدات جهاد کبیرا کبیر منوط به سلیقه اکثریت احباً بود؟ آیا وضع ترتیبات اداری موقت توسط هیکل مبارک تا زمان انعقاد بیت العدل اعظم موضوعی برای مناظره بین افراد و یا مؤسسات بود؟ بدون تأکیدات حضرت بهاءالله و حضرت عبدالبهاء برای اتکای احباً به یک مرجع معین و موثق، هر فردی می توانست برصحت عقیده خود در هر مورد اصرار ورزد و در آن صورت امر مبارک دچار جدل های بی پایان، اغتشاش و تفرقه می گردید.

بنا بر این شاید برای بهائیان مهم تر از درک مشترک از معنی عصمت موهوبی همانا درکی کلی از مقصد آن و از مقتضیاتش برای روش و سلوک آنان می باشد. عهد و میثاق الهی مؤسس مرکزی است که تمام بهائیان به آن ناظرند، مرکزی که اعطای هدایای الهی و صیانت رحمانی به آن تضمین شده است. مرجعی که استمرار اختیارات موهوبی را که از مصدر امر مبارک سرچشمه می گیرد حفظ می نماید، وحدت پیروان آیین نازنین را محفوظ می دارد و اصالت و انعطاف پذیری تعالیمش را صیانت می کند. حضرت

ولی امرالله توضیح می‌فرمایند که جمال اقدس ابهی و حضرت عبدالبهاء "با بیانی صریح و قاطع ذو مؤسسه بیت العدل اعظم و ولایت امرالله را به عنوان جانشینان منتخب خویش معین فرموده‌اند که مقدر است اصول مبارکه را اجرا کنند، احکام را ترویج و مؤسسات را محافظت نمایند، با تمسک و درایت، احتیاجات امر الهی را با مقتضیات اجتماع پیش‌رو تطبیق دهند و میراث مرغوب خلل‌ناپذیری را که بانیان امرالله به عالم انسانی عطا فرموده‌اند به منصفه ظهور رسانند." این است ضامن تحقق نوایای حضرت بهاءالله. حضرت ولی امرالله تشریح می‌فرمایند که "هیچ چیز به جز هدایات صریح آثار آن دو وجود مقدس و لحن شدیداً مؤکدشان در بیان تمهیدات مندرج در وصایایشان نمی‌توانست موجب حفظ و صیانت امر مبارکی شود که در تمام طول حیات مقدسشان با چنان جدیتی برای آن کوشیده‌اند. هیچ چیز جز این نمی‌توانست امرالله را از بدعت‌ها و مفت‌ریاتی که فرق و امم و دول تاکنون علیه آن به کار برده‌اند و در آینده نیز با شدت و حدت بیشتری مورد تهاجم قرار خواهند داد محافظت نماید." حضرت عبدالبهاء در بیانی در دفاع از عهد و میثاق می‌فرمایند:

... آیا این عهد و میثاق را جمال مبارک به جهت اطاعت کل گرفته‌اند یا به جهت مخالفت اگر به جهت مخالفت گرفته‌اند حرفی نداریم و اگر به جهت اطاعت و موافقت گرفته‌اند تزلزل سبب خسران مبین است و عدم اطاعت و عدم توجه ضلالی عظیم.

و همچنین می‌فرمایند:

حال یا باید گفت جمال مبارک مخطی بود و سبب ضلالت ناس بود زیرا کل را دلالت بر اطاعت نفسی فرمود که جائز نه یا آنکه باید گفت ادنی انحراف از عهد و میثاق سبب محرومیت از الطاف نیر آفاق است از این دو شق یک شق صحیح است ثالث ندارد.

این بدیهی است که هدف از عهد و میثاق الهی، هدف از هدایت و صیانت ربّانی که به بیت العدل اعظم عنایت شده، و هدف از بیانات واضح و قاطعی که چنین هدایتی را تضمین نموده همگی آن است که وحدت امرالله محفوظ ماند. بدون چنین عهد و میثاقی، به مانند ادوار گذشته هر فردی بر صحت عقیده خود در هر مورد اصرار ورزیده و این امر موجب انشقاق امر مبارک می‌شود و حصول به مقصد الهی که همانا ایجاد وحدت عالم انسانی است غیر ممکن می‌گردد.

شایسته است که احباً در این نظم بدیع الهی که جمال مبارک به جهانیان ارزانی فرموده‌اند تعمق نمایند. در عین حال که حضرت ولی امرالله فرموده‌اند "معرفت دقیق و کامل چنین نظام وسیعی، چنین ظهور

عظیمی و چنین ودیعه مقدّسی به دلیلی واضح و رای ادراک و احاطه عقول محدود ماست " اطمینان می دهند که " ما می توانیم — و در اصل وظیفه الزام آور ما است — که همزمان با کوشش در راه ترویج امر الله سعی بلیغ نماییم تا به کسب الهامات تازه و اعانات مضاعف از طریق فهم دقیق تر حقایق و اصول بنیادین آن نائل شویم. " سعی در توصیف دقیق ماهیت عصمت موهوبی، نسبت دادن خصیصه هایی مبالغه آمیز به بیت العدل اعظم از قبیل علیم و حتی مبین آیات بودن، و یا اصرار ورزیدن بر اینکه انسان های جائز الخطا می توانند با استفاده از قوای محدود عقل و خرد خود اعتبار تصمیمات ملهم از هدایات الهی را زیر سؤال برده تصور کنند که می توانند آن را به چالش کشند اعمالی بیهوده و نهایتاً زیان بار است. برعکس، شایسته است احبای الهی سعی بلیغ مبذول دارند تا درک عمیق تری از هدایات بیت العدل اعظم کسب کنند و متفکرانه در اجرای آن بکوشند. احباً مختارند مشاهدات، اطلاعات و یا پرسش های خود را به بیت العدل اعظم ارسال دارند ولی نباید به خود اجازه دهند که درگیر مشاجرات لجوجانه و اقدامات تفرقه آمیزی شوند که در ادیان گذشته رایج بوده است. پیشرفت مصالح کلی امر الهی از طریق مشورت و همکاری حاصل می شود نه مشاجره و جدال.

معهد اعلی در اعیان مقدّسه علیا جهت نزول تأییدات و عنایات الهیه بر آن یار باوفا در سبیل خدمت به آستان مبارکش دعا می نمایند.

با تقدیم تحیات

دارالانشاء بیت العدل اعظم